

Píseň padlých aneb Zastírané slzy

Zpěvák, textař a skladatel Martin Maxa se podle vlastních slov cítí jako pacifista, ale prožil událost, která ho probudila k autorství Písně padlých. Kameraman a režisér Martin Kohout, který své první zkušenosti v uvedených profesích sbíral ve videokupině Ministerstva obrany ČR, vytvořil špičkový klip této jímavé písně. Měl premiéru v Domě armády Praha ve čtvrtek 17. ledna 2013 za bohatého zájmu médií a významných představitelů ozbrojených sil.

Pozvání na slavnostní křest přijal náměstek ministra obrany Michael Hrbata, první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR, genmjr. Miroslav Žižka a náčelník

ni, por. Miroslav Lidinský a nrap. Jiří Schams, kteří si z vojenské mise v Afghánistánu přivezli smutný titul válečného invalidy. Jejich přítomnost v sále připo-

se ocitají oba zranění vojáci v blízkosti svých partnerek. Kontrast plného života zosobněný krásnými ženami s limity vojáka na vozíčku, to vše prolínáno do obrazu nekonečného moře a písčité pláně, zjitřovalo duši, probouzelo soucit a účast s českým vojákem nasazeným v misi, kde ztratil své zdraví, nikoliv vůli k životu. Těžkým poškozením poznamenaný voják si zachoval hrdost ke své příslušnosti k armádě, což dokladuje příležitostným nošením uniformy a sveřepě vzorovým salutováním při setkání se svým druhem ve zbrani.

Zpěvák Martin Maxa podává svou píseň v naprostém zaujetí jejím obsahem, s jakousi vnitřní pokorou, která však účinně prostupuje do srdce posluchače s intenzitou mnohem větší, než by sám očekával. Píseň osudu je tu přítomná jen jako lehký závoj, převažuje naděje a víra, že žádná oběť nebyla zbytečná a nebude zapomenuta.

Za vítězným tažením písně k posluchačům stojí nadace Regi Base, pečující o rodiny padlých vojáků. To, že večer měl tak důstojný a vznešený průběh a stal se podle mého názoru poklonou všem vojákům, kteří pod vlajkou České republiky prokazují v drsných podmínkách válečného pole obdivuhodnou profesionalitu a nevšední odvahu, byl i zásluhou Miry Třebické, manažerky náčelníka Generálního štábu AČR.

Píseň padlých prošla cestou zastíraných slz snad každou tvář hned po projekci klipu.

Tak silná je ta skladba.

■ Pavel Šmidrkal
(Honorář na Fond NO)

▲ Za slavnostního křtu Písně padlých.

Vojenské kanceláře prezidenta republiky, plk. Zdeněk Jakůbek. Osobnosti z řad civilní veřejnosti a zástupce kultury, představoval herec Václav Vydra (milovník zbraní), miss Eliška Bučková (na místě v roli TV reportérky), moderátorka Gábina Partyšová (s vážnou lehkostí provázela diváky celý večer) či Vendula Svobodová, předsedkyně nadace Kapka naděje. Hlavními postavami písně a hosty večera byli naši vojáci, novodobí veterá-

mněla, že naše mise na horké půdě válčící země vybírá daň, o které občan v hlubokém zázemí ani nepřemýšlí, natož by jím otřásla. Trudně, cíleně na city působil seznam jmen vojáků, rolující na plátně po projekci klipu za zvuků naší národní hymny, seznam jako prostý pomník jmen vojáků, kteří už se živí domů nevrátili. Samotný, do jisté míry v tklivé náladě pojednaný klip je postaven na sledu poetických záběrů z přímořské krajiny, kde